

ROMANIA
TRIBUNALUL VASLUI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 313/CA
Ședința publică de la 14 Decembrie 2009

Instanța constituită din:
PREȘEDINTE IOLANDA-MIHAELA PASCARU
Grefier **RALUCA EHOR**

Pe rol pronunțarea cu privire la cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta S.C.AZARIA PROD S.R.L. cu sediul în Huși, str. Ștefan cel Mare nr. 119, jud. Vaslui, în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE VASLUI-BIROUL DE CONTROL FINANCIAR VASLUI, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare au lipsit părțile.

Dezbaterile în prezenta cauză au avut loc în ședința publică din data de 07.12.2009 și au fost consemnate în încheierea de ședință care face parte integrantă din prezenta sentință, când, din lipsă de timp pentru deliberare, a fost amânată pronunțarea pentru azi, când

INSTANȚA

Asupra cauzei de față constată următoarele

Prin cererea înregistrată sub nr. 3903/89/2008 pe rolul acestei instanțe reclamanta SC AZARIA PROD SRL HUȘI a solicitat în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VASLUI:

- anularea actelor administrative emise de pârâtă, respectiv raportul de inspecție fiscală nr. 3188/15.10.2008 și decizia de impunere nr. 777/21.10.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală;
- anularea deciziei privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative menționate;
- suspendarea executării deciziei de impunere nr. 777/21.10.2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. 3188/15.10.2008.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că la data de 28.08.2008 a solicitat rambursarea sumei de 10.352 lei, reprezentând soldul sumei negative a TVA-ului, cu opțiune de rambursare sold la data de 31.07.2008. Urmare a acestei solicitări, pârâta a desfășurat o inspecție fiscală la reclamantă, în urma acestui control fiind stabilite mai multe obligații fiscale suplimentare în sarcina societății, prin raportul de inspecție fiscală nr. 3188/15.10.2008, fiind emise și decizia de impunere nr. 777/21.10.2008 și procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 0433073/20.10.2008. Împotriva acestor acte de control reclamanta a formulat contestație în termen legal, contestație care a fost soluționată prin decizia nr. 3357/14.11.2008, fiind respinsă. Arată reclamanta că decizia de soluționare a contestației este lovită de nulitate absolută fiind emisă cu încălcarea dispozițiilor

imperative prevăzute de art. 211 Cod procedură civilă. În mod nelegal au fost prevăzute în decizia de impunere sumele de: 1161 lei reprezentând TVA calculat la valoarea perisabilităților determinate în baza proceselor verbale de inventariere a stocurilor de arome expirate pentru ca nu are temei legal, întrucât se încadrează în limitele legale pentru arome și ambalaje; 2106 lei reprezentând TVA calculat pentru datorii prescrise la diverși furnizori, datorii care nu a fost încasată de la clienți, așa cum se prevede în raport; 12920 lei reprezentând TVA pentru achiziționarea unui imobil în cuantum de 68.000 lei.

Acest imobil a fost cumpărat în cadrul procedurii execuționale prevăzute de legea 64/1995, iar lichidatorul a refuzat în disprețul legii să facă mențiunea taxare inversă, colectând TVA de 12920 pe care l-a virat la bugetul de stat.

Solicită suspendarea executării raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere, invocând Recomandarea nr. R 89-8/13.09.1989 a Comitetului de miniștri din cadrul Consiliului Europei care a prevăzut că este de dorit să se asigure persoanelor o protecție jurisdicțională provizorie

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 218 alin. 2 Cod procedură fiscală și art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

În susținerea cererii reclamanta a depus înscrisuri.

Cererea de chemare în judecată a fost legal timbrată.

Legal citată pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, având în vedere că au fost respectate prevederile legale la întocmirea raportului de inspecție fiscală nr. 3188/15.10.2008 prin care s-au stabilit obligații suplimentare în sarcina societății reclamante cu privire la sumele de 1161 lei reprezentând TVA calculat la valoarea perisabilităților determinate în baza proceselor verbale de inventariere a stocurilor de arome expirate – întrucât societatea nu a avut documente care să ateste intrarea și consumul de astfel de produse, fiind în imposibilitatea de a calcula limita legală privind perisabilitățile iar organul de control a apreciat că această operațiune reprezintă livrare de bunuri; 2106 lei reprezentând TVA calculat pentru datorii prescrise la diverși furnizori pentru care societatea nu deține nici o hotărâre judecătorească, astfel că s-a apreciat că este vorba de o livrare de bunuri; 12920 lei reprezentând TVA pentru achiziționarea unui imobil în cuantum de 68.000 lei.

TVA de 12920 lei a făcut obiectul controlului efectuat, finalizat cu raportul de inspecție 504/20.01.2006 care nu a fost contestat.

În cauză a fost administrată proba cu expertiza tehnică contabilă și cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Ca urmare a controlului efectuat de inspectorii fiscali din cadrul DGFP Vaslui pentru perioada 01.10.2006 – 31.07.2008 s-a întocmit raportul de inspecție fiscală 3188/15.10.2008 în baza căruia s-a emis decizia de impunere pe numele reclamantei SC Azaria Prod SRL (fila 23) care stabilește obligații fiscale suplimentare-respectiv TVA în sumă de 17632 lei și majorări de întârziere de 5999 lei.

Reclamanta a formulat contestație administrativă pentru sumele de 1161 lei, 2106 lei și 12920 lei din debitul suplimentar, contestație care a fost respinsă prin decizia 45/16.12.2008-fila 106 dosar.

Motivul de nelegalitate invocat de reclamantă în sensul că decizia emisă soluționarea contestației administrative nu cuprinde calea de atac și termenul este neîntemeiat pentru că în dispozitivul actului administrativ se prevede că decizia poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 6 luni de la data comunicării.

Astfel că pârâta nu a omis să cuprindă în dispozitiv mențiunile prevăzute de art. 211 din Codul de procedură fiscală și mai mult nu i s-a creat reclamantei nici o vătămare din moment că aceasta a formulat prezenta acțiune.

Pe fondul actelor administrative contestate se reține că reclamanta nu este de acord cu TVA-ul în sumă de 1161 lei.

Această sumă colectată aferentă perisabilităților în sumă de 6110 lei înregistrate în ianuarie 2007 pe cheltuieli pe baza proceselor verbale ca urmare a inventarierii stocurilor de arome expirate și ambalaje degradate la data de 31.12.2006 reprezintă o încălcarea a art. 128 alin 8 lit. c din Codul fiscal.

Din raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză rezultă că reclamanta a încălcat prevederile art. 7 și 8 din HG 831/2004 în sensul că nu s-a făcut o inventariere impusă de acest act normativ iar coeficientul aplicat unei valori care nu a fost stabilită în condițiile legii nu este justificat, astfel că nu pot fi aplicate prevederile Art. 128 alin 8 lit. e din Codul fiscal: (8) *Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1): c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;*

În concluzie în mod corect pârâta a stabilit obligația suplimentară de 1161 lei reprezentând TVA.

Reclamanta a contestat suma de 2106 lei TVA colectată calculată la baza de impunere 11 084 lei. Conform raportului de inspecție fiscală rezultă că suma de 2106 reprezintă diferență de TVA colectată aferentă sumelor întregitate în evidența contabilă a lunii 2008, sume ce reprezintă datorii prescrise la diverși furnizori pentru care nu există hotărâri judecătorești, încălcându-se prevederile art.137 alin 3 pct. b din Legea 571/2003 care prevede că : *Baza de impozitare nu cuprinde următoarele: b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;*

Din raportul de expertiză contabilă rezultă că reclamanta a efectuat o notă contabilă 401-758 cu suma de 11084 cu explicația furnizori prescriși, această sumă suplimentând conturile de venituri.

Nu este contestat faptul că reclamanta a dedus TVA aferentă datoriilor prescrise la data emiterii facturilor fiscale de catre furnizorii săi, fără însă a achita contravaloarea facturilor. Apare firesc și legal, așadar, ca în momentul în care valoarea facturilor a căror excutare este prescrisă este evidențiată ca venituri, pentru această valoare să se colecteze TVA.

Aceeași concluzie rezultă expres din dispozițiile articolului 137 litera b, teza ultimă din Codul fiscal.

Așadar, instanța reține că în mod legal inspectorii fiscali au inclus contravaloarea bunurilor și serviciilor din facturile neachitate și prescrise în baza de impunere. Cu privire la quantumul bazei de impunere, instanța reține că aceasta

prezintă doar contravaloarea bunurilor și serviciilor, nu întreaga valoare a facturilor care include și TVA, așa cum a remarcat și expertul contabil (fila 89) din dosar. Controlorii fiscali au inclus și TVA în baza de impunere, calculând astfel TVA la TVA, ceea ce nu este legal.

Prin urmare, instanța va admite în parte contestația cu privire la diferența dintre suma de 2106 lei, reținută de inspectorii fiscali și suma de 1770 lei, sumă pe care instanța a reținut-o ca datorată.

A treia suma contestată este suma de 12920 lei TVA calculată la valoarea de 68000 lei reprezentând prețul achitat de reclamantă pentru imobilul achiziționat de la vânzătorul lichidator SC Solvens SRL prin factura 8716674/25.11.2005.

Din raportul de inspecție fiscală rezultă că reclamanta a achitat acest TVA la data achitării prețului, către cumpărător.

Reclamanta a efectuat demersuri pentru recuperarea acestui TVA încasat nelegal pentru operațiunea de vânzare cumpărare dar fără rezultat.

Din raportul de expertiză contabilă rezultă că operațiunea înregistrată în factura fiscală de executare silită este supusă operațiunii de taxare inversă, în conformitate cu prev. Art. 160 ind. 1 alin. 2 lit. c din Codul fiscal.

De această măsură de simplificare, respectiv taxarea inversă, sunt responsabili atât furnizorii cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul nu a făcut mențiunea taxare inversă în facturile fiscale, situație existentă în cauza de față, beneficiarul este obligat să aplice taxarea inversă, respectiv să nu facă plata taxei pe valoare adăugată către furnizor, să înscrie taxare inversă din proprie inițiativă și să îndeplinească obligațiile de înregistrare în jurnalul de vânzări și de cumpărări atât ca taxare colectată cât și ca taxă deductibilă.

În cauză reclamanta nu s-a prevalat de aceste dispoziții și a achitat TVA.

Scopul legiuitorului prin dispozițiile legale amintite anterior este ca beneficiarul să nu achite TVA chiar dacă inițial în mod greșit a achitat această obligație fiscală.

Concluzia expertului este corectă în sensul că organele fiscale au sancționat numai beneficiarul și că aplicarea prevederilor art.160 pct. 80 alin.7 din HG. 44/2004 impune obligarea furnizorului și a beneficiarului la rectificarea operațiunii și aplicarea taxării inverse cu finalitatea restituirii sumei de 12920 lei reclamantei.

În consecință această sumă stabilită ca TVA este nelegală întrucât reclamanta nu trebuie să achite această obligație fiscală, cu atât mai mult nu i se poate impune să o achite de 2 ori.

Apărarea pârâtei că această ultimă obligație fiscală a mai fost stabilită printr-un alt raport de inspecție fiscală din 2006 -fila 111- în urma căruia nu s-a emis decizie de impunere și în consecință reclamanta nu a avut interes să-l conteste nu poate fi reținută din moment ce obligația fiscală s-a stabilit prin decizia de impunere contestată în prezent.

În consecință se va admite în parte prezenta acțiune și se vor anula în parte decizia nr. 45/16.12.2008, decizia de impunere 777/21.10.2008 și a raportului de inspecție fiscală 3188/15.10.2008, emise de pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice Vaslui cu privire la următoarele sume: 12920 lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente sumei și 336 lei reprezentând TVA calculat pentru datorii prescrise și majorări de întârziere aferente sumei.

Se va exonera reclamanta de plata sumelor de 12920 lei și 336 lei reprezentând TVA și de plata majorărilor de întârziere aferente sumelor.

Întrucât se soluționează fondul contestației, capătul de cerere privind suspendarea executării actului administrativ se va respinge.

În temeiul art. 274 pârâta va fi obligată la cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC AZARIA PROD SRL , cu sediul în Huși, str. Ștefan cel Mare nr. 119, jud. Vaslui în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui.

Anulează în parte decizia nr. 45/16.12.2008, decizia de impunere 777/21.10.2008 și a raportului de inspecție fiscală 3188/15.10.2008, emise de pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice Vaslui cu privire la următoarele sume: 12920 lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente sumei și 336 lei reprezentând TVA calculat pentru datorii prescrise și majorări de întârziere aferente sumei.

Exonerează reclamanta de plata sumelor de 12920 lei și 336 lei reprezentând TVA și de plata majorărilor de întârziere aferente sumelor.

Respinge capătul de cerere privind suspendarea executării actului administrativ.

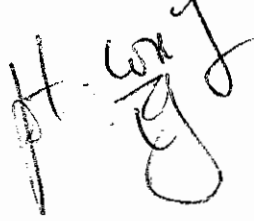
Obligă pârâta să achite reclamantei cheltuieli de judecată în cuantumul de 1039,3 lei.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 14 Decembrie 2009.

**Președinte,
IOLANDA MIHAELA
PASCARU**

**Grefier,
RALUCA EHOR**

Red. P.L.M.
Tehn.red. E.R.
4 ex./05.01.2010
Com: 2 ex./05.01.2010